

táv, aki soha életében földmiveléssel nem foglalkozott, a Czernin-féle birtokból 135 hektárt kapott, azzal az indoklással, hogy ő a »cseh nemzet kedvence!«

Ilyen körülmények között nem csoda, ha szánalmas mosollyal fogadta mindenki a »magyar« deputáció hódolatát

és az ott elhangzott kortesbeszédet. Jellemző a helyzetre, hogy a felvidékiek kirándulásáról a külföldi sajtó is megemlékezik, — hiszen a cseh sajtóiroda gondoskodott erről — de kivétel nélkül a külföldi lapok is csak gunyos hangon írják Hodzsa Milán rosszul sikerült reklámjáról.

— A kormány tagjai közt — mondotta informátorunk — *kellemtelen hatást keltett a Ripka-párt szánalmas eredménye.* A kormány sohasem gondolta azt komolyan, hogy Ripka meghódítja a kormány számára a keresztény fővárost. A kormány arra számított, hogy Vázsonyi Vilmos területén szerez nagyobb érdemeket a kormánybiztos és ér el sikereket. Ez azonban nem következett be. Jól tudja a kormány, hogy a Ripka-párt 23 mandátumból 11 csak az ugynevezett töredékszavazatok alapján, majdnem azt mondhatnók: a hulladékból került be. Tényleges eredménye Ripka fellépésének csak az volt, hogy tizenkét mandátumot szerzett. Erre természetesen aligha lehet kormánypolitikát bízni, de még arra sem lehet számítani, hogy majd a közgyűlésen részben a Wolff-párt megbontásával, részben az elhalasztott Vázsonyi-hivekkel, továbbá a kinevezettekkel, a tanács tagjaival és az előjárókkal együtt esetleg összegereblyélt Középpártra komolyabban lehessen számítani. Olyan erős szálak fűzik az egyes bizottság tagokat pártjukhoz, hogy itt világnézeti különbségeket ócska pártkeretek megalakításával kiküszöbölni nem lehet.

— A kormány tehát elsősorban megvárja azt, hogy milyen munkateljesítményre képes az új közgyűlés. Nem akarok jóslatokba bocsátkozni, nem tudom, hogy alakul a helyzet, a kormánybiztoson mulik, hogy tud-e ilyen nehéz viszonyok között maga körül biztos talajt teremteni.

A pártok kerületi eredményei

A szavazatok összeszámolása ma reggel 9 órakor ért véget és a hivatalos kimutatás alapján az egyes kerületekben a pártok a következő mandátumokat nyerték el:

Kerület	Wolff-párt	Blokk	Ripka	Liberális
I.	7	4	3	—
II.	5	3	2	—
III.	5	3	2	—
IV.	7	5	2	—
V.	4	5	1	—
VI.	7	6	3	—
VII.	3	5	—	4
VIII.	2	8	—	2
IX.	2	9	1	—
X.	2	9	1	—
XI.	3	6	1	—
XII.	3	7	—	—
XIII.	2	9	—	1
XIV.	3	8	—	1
XV.	3	6	1	—
XVI.	4	5	1	—
XVII.	7	4	1?	—
XVIII.	3	6	1	—
XIX.	4	5	1	—
XX.	7	5	—	—
XXI.	4	5	1	—
XXII.	4	5	1	—
Összesen	91	128	23	8

A XVII. választókerületben Glück Frigyes Ripka-párti mandátuma kétséges. A szavazatszedő küldöttség nem tudta ugyanis pontosan eldönteni, hogy ez a töredék jogosan megilleti-e a Ripka-pártot.

A legelviselhetlenebb vereség a Ripka-pártot érte. A külső Ferencvárosban (XXI.) alig tudta behozni egyik közigazgatási tekintélyét, Ereky Károlyt. De nagy csalódás érte Ripkákát a budai kerületekben is, ahol inkább a blokklistára szavaztak, mint Ripkákra. Erősen megingott a Ripka-pártnak önmagába vetett hite az után a vereség után, amely Ripka Ferenc österületén, Óbudán (V.) érte a pártot, ahol csak egy mandátumot tudott behozni. Azt is töredék alapján. De csak nagynehezen tudott a töredékszavazatok alapján egy-egy kegyelem-mandátumhoz jutni a Ripka-párt Kőbányán (XXII.), a Ferencvárosban (külső terület), a belső Ferencvárosban pedig még a listája sem tudott résztvenni a választásban, a három főzésvárosi kerületben szintén a morzsákból rakták össze az egy-egy mandátumot, így jártak az Erzsébetvá-

Ripka meggyengítette a keresztény frontot, de pártja csúfos vereséget szenvedett

— A Magyarság tudósítójától —

A községi választások szavazatainak megolvasásával szombaton reggel 9 órakor végeztek a szavazatszedő küldöttségek. Az erősen decentralizált szavazóköri ropant megnehezítették a pártoknak azt a munkáját, hogy érintkezni tudjanak irodáikkal, pénteken éjjel és szombaton hajnalban a kimerült bizalmiak alig tudták informálni a pártok központjait, úgy-hogy az egyetlen telefon maradt meg az öszekötő szolgáltra. Így történt aztán meg az, hogy noha a körzetekben a hajnali órákban már mindenütt végeztek a megolvasással: a központok csak a reggeli órákban tudták tisztázni a helyzetet mind a XXII. választókerületben.

Ez a késés a technikai csődöt jelentette a pártok számára. Különösen érezték ezt a demokrata blokk és a szociáldemokrata párt irodáiban, ahol a vezetők éjjel fél 12 órakor a hajukat tépték dühükben, mert addig még egyetlen körzeti jelentést sem kaptak, holott az Egységes Keresztény Községi Párt irodái ilyenkor már öntötték a körzetek számadatait. A tájékozatlanság azonban legnagyobb volt és legtovább tartott a törpe-pártoknál (Ripka-párt, Szabadelvű-párt), mert ők még megfelelő számú bizalmi sem tudtak posztra állítani s emellett kénytelenek voltak megvárni a hulladék-szavazatokat, hiszen mandátumaikat 90 százalékban a töredékeknek köszönhatték.

62.000 szavazó nem ment el szavazni

A reggeli órákban aztán gyorsan megtudta a főváros közönsége, hogy a szavazás lesújtó eredményt hozott a kormány középutas pártjának. A szavazatok megoszlása alapján ugyanis a pártok a következő mandátumokat szereztek meg:

Wolff-párt	91
Demokrata blokk	128
Ripka-párt	23
Szabadelvű-párt	8
Összesen	250

Leszavazott összesen 227.000 szavazó. Volt összesen 289.000, — tehát 62.000 ember nem ment el szavazni és ez 90 százalékban kimutathatólag keresztény szavazó volt. Ez a könnyelmű felfogás, továbbá az a körülmény, hogy Ripkák egyet- lenegy voksot sem tudtak elhódítani a zsidóságtól és a munkásságtól — ellenben féktelen megfélemlítésükkel meggyengítették a keresztény frontot: eredményezte azt hogy

1. ők maguk (Ripkák) jelentéktelen számú mandátumot kaptak, 2. a keresztény fronttal szemben, az erők elvonásával aránylagos többséghez segítették a Demokrata blokkot.

Az az otthon maradt 62.000 ember, — akiknek tulnyomó többsége

keresztény — magára vessen, ha most lelkiismeretfurdalást érez. De egyetlen leckét kapott a kormány, elsősorban maga a miniszterelnök, aki ráerőszakolta Ripka Ferencet a fővárosra, hadakozott Vázsonyi Vilmos ellen s most kénytelen Vázsonyit keblére ölelni, Bárczy István polgármesteri ambícióit pedig legalább addig fékentartani, míg bebizonyosodik, hogy ez a közgyűlés így munkaképtelen lesz.

A közgyűlés legnagyobb pártja a Wolff-párt

A munkaképesség szempontjából sem a kormány, sem a főváros közönsége nem fog tudni együtt dolgozni azzal a vegyes párttal, amelyet csak ad hoc neveztek Demokratikus Blokknak. Ez a sokszínű alakulat az első percben és az első összecsapásnál darabokra és értéktelen töredékekre fog széthullni. Meg se lehet számolni, hogy hány apró fejedelemségre oszlik fel ez a blokk, amelyben benne van Rupertől kezdve Vanczákon keresztül Bárczy Istvánig mindenki. Csak egy tartja össze őket: a határtalan gyűlölet és bosszúvágy a kereszténység-gel szemben.

Észrevehető elemei ennek a blokknak először a Nemzeti Demokrata Párt, amelyben benne vannak a Bárczy-féle Szabadelvűek is, azután itt találtak elhelyezkedést a Szociáldemokrata Párt tagjai, szerényebb kültagja a blokknak a Rupert által papíron megteremtett Kossuth-párt és idecsatlakozott a választásokra összetoborzott Szilágyi-féle Demokratikus Szövetség. Ezek külön-külön nem tudnak felmutatni jelentősebb mandátumszámot, mert a Nemzeti Demokraták csak 64, a Szociáldemokraták 53, a Kossuth-párt 8, a Szilágyi-féle Demokratikus Szövetség pedig 3 mandátummal rendelkezik. Ezekkel a megbizhatatlan számokkal szemben, mint kompakt és felbonthatatlan egység áll a Wolff-párt a maga 91 mandátumával. Kormányozni tehát csak ezzel az egy párttal lehet, erre lehet építeni, erre lehet számítani, mert egyedül csak ez munkaképes.

Korai minden olyan álmódosása a demokratikus blokkban tömörült és a gyűlölet alapján vérszövetséget kötött kisebbségnek, hogy irányítólag beleszólhat a főváros ügyeibe. Csak mint kisebbség kérheti azt a jogot, hogy befolyjon az ügyek intézésébe. Ugy a bizottságokban, mint a városháza főbb állásaiban csak annak a pártnak az emberei foglalhatnak helyet és játszhatnak vezetőszerepet, amely párt valóban egységes és szavazatával támogatni tudja az aktív dolgozó tanácsot.

Hulladék-mandátumok a Ripka-pártban

Kérdést intéztünk a kormány egyik tagjához, aki kezdettől fogva nem nézte jó szemmel Ripka Ferenc kormánybiztos politikai kísérleteit. Megkérdeztük az illető minisztert aziránt, hogy mi lesz a kormány álláspontja az ugynevezett Középpárt sorsát illetően, amelyre tulajdonképpen Bethlen István gróf miniszterelnök erősen számított és erre akarta bízni politikája érvényesítését.